

2013

Joan Albert

Castell

Manolita

Dolors

Anna

Montse

Lluís

Maribel

Àngel

Josep

Guillem

Lurdes

Xavier

Aurèlia

Albert

L'equip de
cap de setmana

L'equip de
monis de
l'estiu!

la gent de
Can Sisó!

Quan guaites la bola del món, t'adones que Espanya, per la seva peculiar situació peninsular, dóna peu a pensar que és un territori amb una única identitat social, cultural i lingüística. Res més lluny de la realitat! Si es baixa a peu de terra i es respira l'alè de les flaires del territori, de seguida t'adones que la diversitat de maneres de fer, de ser i d'explicar-se és d'una riquesa espatarrant.

Fa goig de veure que cada racó, cada paisatge de la península ha canviat i evolucionat juntament amb la seva pròpia llengua i la singularitat de la seva parla, d'una forma tan diversament enriquidora.

De seguida et colpeja, davant la visió de la pèrdua que suposaria la desaparició d'alguna d'aquestes llengües, una tristor semblant a la que ens suposaria, que per algun descomunal fenomen geològic, les deveses d'Extremadura, les muntanyes asturianes o les valls d'Aragó fossin engolides per les aigües de la mar.

A les Obagues, des de fa 30 anys, hem volgut explicar com és lo nostre territori, el de les Garrigues i la plana de Lleida, què hi passa o què hi ha passat, sempre repenjanant-nos en la nostra llengua, en la nostra parla. La parla que té paraules per explicar la manera d'organitzar-nos, de comprendre la força de les il·lusions de la gent que transforma el paisatge.

És clar que això ens semblava lo més natural del món, perquè el paisatge, la gent i la llengua fan una mena de cos en el que no es pot suprimir alguna de les parts sense la violència de l'amputació cultural. Però ara corren temps en què cal sortir a defensar la llengua pròpia, per no ser aixafats pel corró uniformitzador d'una globalització imparable, ni per les aspiracions imperialistes de qui vol fer del castellà la llengua "més" oficial de l'Estat Espanyol.

Amb aquest calendari 2013 volem contribuir a adonar-nos que la parla que neix del frec a frec de les persones amb el paisatge és un dels tresors d'aquesta vida. Menystenir, arraconar o fer desaparèixer una llengua de l'ús social és una pèrdua per a tothom.

Bon any des de la plana de Lleida, abans "lo clot del dimoni", ara terres d'alfals i fruita dolça, paisatges de progrés i, fins ara, un bon ecosistema agrari.

L'equip de les Obagues, la granja escola i l'ecocentre de la plana de Lleida

